

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 29 січня 1987 року

№ 13 (3832).

Ціна 2 коп.

ІНФОРМАЦІЙНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

ПРО ПЛЕНУМ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ

27 січня 1987 року почав роботу черговий Пленум Центрального Комітету КПРС. На розгляд Пленуму внесено питання «Про перебудову і кадрову політику партії». З доповіддю в цьому питанні виступив Генеральний секретар ЦК КПРС М. С. ГОРБАЧОВ.

Учасникам Пленуму було надано можливість попередньо ознайомитися з тезами доповіді тов. Горбачова М. С., а також з проектом Закону СРСР про державне підприємство (об'єднання) та оглядом листів трудящих з питань перебудови і кадрової політики.

На сьогоднішньому засіданні в дебатах на доповідь виступили: тт. І. К. ПОЛОЗКОВ — перший секретар Краснодарського крайкому КПРС, М. М. СЛЮНЬКОВ — перший секретар ЦК Компартії Білорусії, Г. І. МАРЧУК — президент

Академії наук СРСР, В. І. ВОРОТНИКОВ — Голова Ради Міністрів РРФСР, В. М. ГОЛУБЕВА — директор Івановської ткацької фабрики імені С. М. Кірова, М. І. РИЖКОВ — Голова Ради Міністрів СРСР, В. В. ЩЕРБИЦЬКИЙ — перший секретар ЦК Компартії України, Б. М. ЕЛЬЦИН — перший секретар Московського міського КПРС, Г. А. АРБАТОВ — директор Інституту США і Канади Академії наук СРСР, Ю. П. СОЛОВЬОВ — перший секретар Ленінградського обкому КПРС, Ю. В. ПЕТРОВ — перший секретар Свердловського обкому КПРС, М. Д. ТЕРЕЩЕНКО — голова колгоспу «Путь к коммунизму» Степновського району Ставропольського краю.

28 січня Пленум ЦК КПРС продовжував роботу.

Зустріч в обкомі ЛКСМ України

В області на навчальній практиці перебуває група слухачів Вищої комсомольської школи при ЦК ВЛКСМ з Монгольської Народної Республіки.

Відбулася зустріч в обкомі комсомолу. Перший секретар обкому ЛКСМУ П. Малий розповів про роботу обласної комсомольської організації по виконанню рішень XXVII з'їзду КПРС, підготовку

до XX з'їзду ВЛКСМ і XXV з'їзду ЛКСМ України, діяльність комітетів комсомолу по удосконаленню стилю форм і методів роботи у світлі вимог сьогодення.

На зустрічі, яка проходила в дружній обстановці, виступив керівник групи слухачів Батхурел Гомбодоржийн.

Монгольські друзі побудували в Кіровоградському рай-

комі комсомолу міста Кіровограда, міському СПТУ-2, вищому льотному училищі цивільної авіації, у колгоспі імені Леніна Знаменського району, де мали зустрічі з трудовими колективами, студентами, молоддю, комсомольськими працівниками.

Група слухачів з МНР відвідала музично-драматичний театр імені Кривинського.

РЕЙД «МК»

ПЕРЕВІРКА НА МІЦНІСТЬ

Тріщать морози, не вщухає віхола, перетинають шляхи кількіметрові снігові замети. Зима!

А в корівниках молочного скотарства ферми колгоспу імені Шевченка тепло і затишно. Доглянуті корови з апетитом поїдають запарені високоякісні корми, ласують пійлом, здобреним макухою та мінеральними добавками, мають одстає води. Ритмічній роботі ферми сприяють безперебійна подача електроенергії, безвідмовна робота фермських механізмів.

— Готувалися з весни, усім відділом, — пояснила завідувача фермою Любов Іванівна Потапова. — У складних умовах виростили дорідний врожай кормових культур, дотримали технології заготівлі та зберігання фуражу. Тепер маємо і силос, і сіно, і сінаж першої категорії, не кажучи вже про солому. А тепло і безперебійну роботу механізмів забезпечили колгоспні механізатори. Вони вчасно і якісно провели ремонт, перед настанням холодів

Тваринництво — царний фронт

ще раз перевірили чи все гаразд, усунули недоробки. Тепер ми постійно стежимо, щоб усе було в справності, так би мовити, на ходу усуваємо поломки, проводимо дрібний ремонт.

— Велику силу має бригадний підхід, — зауважила зоотехнік ферми Ольга Іванівна Біляй. — Тепер не тільки доярки та зооветпрацівники дбають про молоко, збереження телят та вагомій природи живої ваги худоби, а весь колектив тваринників. Бо на практиці переконалися, що чим більше одержувати м'ясопродукції, тим вищою буде доплата за кінцевими результатами роботи. Тому кожен почував себе господарем, відповідальним за стан справ, і, що особливо важливо, дбає про зниження собівартості тваринницької продукції.

На день перевірки середньодобовий надій молока на корову становив 7,8 кілограма з вмістом жиру в ньому 3,53 процента. Це — хороша віддача на корми, відповідно збалансовані за поживністю і перетравним протеїном.

Ще кращих результатів добивається молодіжна

ланка у складі чотиритисячниць Раїси Хвасті і Тетяни Остроух, тритисячниць Ніни Фоменко, Ольги Брезинської, Галини Жарко та Любові Котковець. Вони надовують щодоби на корову по 8—9 кілограмів молока жирністю 3,5—3,6 процента.

Колектив успішно бореться за зразкове проведення зимівлі худоби, збільшення виробництва продукції, щоб виконати план двох років п'ятиріччя до 70-річчя Великого Жовтня. Для цього є всі можливості, адже далеко не всі резерви використано. Райгоспрому найбільшим часом потрібно допомогти господарству в розв'язанні таких проблем, як будівництво кормоцеху для виготовлення кормових сумішей, реконструкції телятника, придбання резервного кормороздавача, навантажувача кормів тощо. Справа ця не терпить зволікання.

Рейдова бригада: Р. ХВАСТА — доярка, депутат районної Ради народних депутатів, М. БУРЯК — оператор відгодівельного комплексу, В. ОСТРОВЕРХОВА — громадський кореспондент «Молодого комуніста», Новгородківський район.

СЛОВО ПРО ДЕЛЕГАТА XX З'ЇЗДУ ВЛКСМ

Високої честі представляти комсомолу Кіровоградщини на XX з'їзді ВЛКСМ удостоєна бригадир комсомольсько-молодіжного колективу бджолярів колгоспу «Іскра» Олександрійського району Валентина Ткач.

Здобувати професію Валентина вирішила після закінчення восьми класів. Батьки не заперечували, та коли дізналися, яку спеціальність обрала дочка, почали відмовляти. Не дівоча, мовляв, справа. Де ти бачила жінку-пасічницю? Були сумніви й у Валі: чи зможе? Та вони пропали, коли, вступивши до Знаменського профтехучилища, почала навчатися разом з такими ж подружками.

— У групі було всього вісім дівчат, — розповідає Валентина. — Та наші хлопці, з їх аж 25, скривдили нас не давали.

Три роки тому повернулася вона у рідні краї і повністю віддалася улюбленій справі. І не випадково саме їй було доручено очолити новостворений комсомольсько-молодіжний колектив пасічників. Вона виділялася наполегливістю у роботі, добрими знаннями, вмінням організувати своїх товаришів. Без сумніву можна сказати, що саме завдяки їй зросло і виробництво меду в господарстві. Сьогодні пасіка, де трудиться В. Ткач, найбільша і найпродуктивніша в районі.

На знімку: В. ТКАЧ.
Фото І. ДЕМЧУКА.

XXV З'ЇЗД ЛКСМУ: ТЕЛЕТАЙП ПРЕС-ЦЕНТРУ «ЮНІСТЬ»

Рахунок делегатської роботи

Власне кажучи, чи так уже необхідний цей вагтаж додаткових обов'язків молодій людині, в біографію якої тільки-но вписано рядки «Делегат комсомольського з'їзду». Але навіть те, що встиг зробити Володимир Миркін, докер-механізатор госпрозрахункової укрупненої механізованої бригади номер 5 Херсонського морського торгового порту, делегат XXV з'їзду ЛКСМ України, підтверджує: рахунок делегатської роботи — відкрито. Заповнюють його воістину нові справи.

Такі висновки Володимир зробив не зразу. Перший після обласної вибіркової конференції родинний день Миркіна-делегата був звичайним. Хіба що в усьому відчувалося наближення нового року... В пам'яті постала розповідь керівника його колишньої комсомольсько-молодіжної бригади (тепер Миркін в іншому колективі) Сергія Ярошенка. Коли той збирався на XXIV з'їзд комсомолу республіки, старанно підготувався — знав все про найгостріші проблеми портовиків, міг, як то кажуть, з цифрами і фактами в руках викласти точку зору своїх колег, запропонувавши шляхи розв'язання цілого ряду проблем. Словом, говорив Сергій, на з'їзд необхідно подати колективну думку тих членів спілки, хто «санкціонував» делегатський мандат.

Перед початком чергового робочого дня Володимир вирішив... «Відрекомендувати» товаришам по бригаді мовляв, а вишопанець вашого колективу, мене обрали делегатом — висловлюйте побажання, пропозиції, називайте проблеми першочергової ваги. Давайте разом думати, що треба внести на трибуну з'їзду? Давайте разом шукати і діяти так, щоб робота нашої спілки ставала більш цікавою, динамічною, конкретною. З такими думками Володимир пішов і в сусідній комсомольсько-молодіжний колектив, на іншій ділянці порту. І скрізь його делегатський «багаж» доповнювався цінними ідеями.

Незабаром Володимир стало ясно: справитись з усією обіймою проблем і пропозицій самому неможливо, адже є серед них і такі, які потребують уваги вищих комсомольських інстанцій. Проте були проблеми, на перший погляд, дрібніші: деось застрягла відповідь Міністерства морського флоту про виділення певної суми грошей для пайового внеску в будівництво МЖК. Або, наприклад, чому б не поговорити на з'їзді з львів'янами про недосконалість продукції виробничого об'єднання «Автопавантажувач»? Адже ці машини із залізничної платформи, як правило, потрапляють не на робоче місце, а на «дотягування» до портів раціоналіза-

торів. Та й створений ще в 1981 році міський раді секретарів комітетів комсомолу підприємств транспорту час надати статусу діючого. Він зможе розширити чимало існуючих впрі «вузьких» місць.

З усіма своїми висновками і сумнівами делегат XXV з'їзду комсомолу України Володимир Миркін їде до делегата XX з'їзду ВЛКСМ Олександра Цвітуну, першого секретаря Херсонського міського ЛКСМУ. Володимир не просто критикує — він пропонує конкретну участь своїх товаришів у розв'язанні проблем.

Розмова в міському настановлює Володимира на думку про те, що контакти делегатів, обмін думками з напірзноманітніших питань, вироблення єдиної програми дій і, що головне, — самі дії — це той фронт роботи, який увійде до заліку перед з'їздівською підготовкою. У своєму виступі на сторінках обласної молодіжної газети «Ленінський прапор» Миркін підкреслює свою передз'їздівську платформу: кожен делегат повинен прийти до з'їзду ґрунтовно і завчасно підготовленим!

А втім у передз'їздівський період Миркін має взяти ще один рубіж і внести поправку до анкетних даних. Там, де тепер значиться «середня освіта», повинен з'явитись запис «середня спеціальна». У лютому — захист диплома в Херсонському судномеханічному технікумі.

УРОЖАЙ-87

Транкторна бригада № 2 колгоспу імені Щорса зустріла нас незвичною тишею. «Певно, обідня перерва», — майнула думка. Зазираємо в дальню — нічого, в білгороді — теж. І тільки з просторого кабінету бригадира Михайла Григоревича Баздіра доноситься збуджений голос.

— Чергову оперативну проводимо. Заходьте, — запрошує Михайло Григоревич. — Питання слухаємо наболіле...

Доповідає Володимир Іванович Чернясов, відповідальний за підготовку техніки до сезонних польових робіт.

— На лінійну готовності поставлено майже всю ґрунтообробну і посівну техніку. Всі нові та гусеничні трактори — на ходу, спеціалізована бригада приступила до ремонту зернозбиральних агрегатів.

— Одна біда — ніяк не можемо полагодити... новий Т-150. Так, так, не дивуйтеся — новітній трактор виробництва Харківського заводу.

І повідав про поновлення з отриманням «горячих» тракторів. Тільки отримали його

з заводу — «полетіла» робоча передача. Звернулися в спецмайстерню, а там відповіли: одна запчастина немає. Дослідили трактористові Анатолію Тарану пезти трактор аж на завод. Даремно: заїдти знову відправили його в спецмайстерню.

— Янесь зачаровано коло, — резював рунами М. Г. Баздір. — Трактор простояє, а винуватця не знайдеш...

Виходимо на подвір'я тракторної бригади. Там у всьому відчувається лад, ретельність сумлінного господаря. Рівними рядами

поставлено сівалки, культиватори, силосозбиральні комбайни. Довкола них сніг прибрано.

В ході ремонтних робіт відзначились комсомольці Григорій Журавель, Юрій Гладчук, Валерій Мойсюк, Микола Дружина. Це наперед заваданих їх сумлінності ремонт було завершено на п'ять днів раніше, ніж передбачалося соціалістичними зобов'язаннями — до 20 грудня. Виготовили кілька плугів власної конструкції, борін. Це дозволило навесні проводити поверхневий обробіток ґрунту в різних режими.

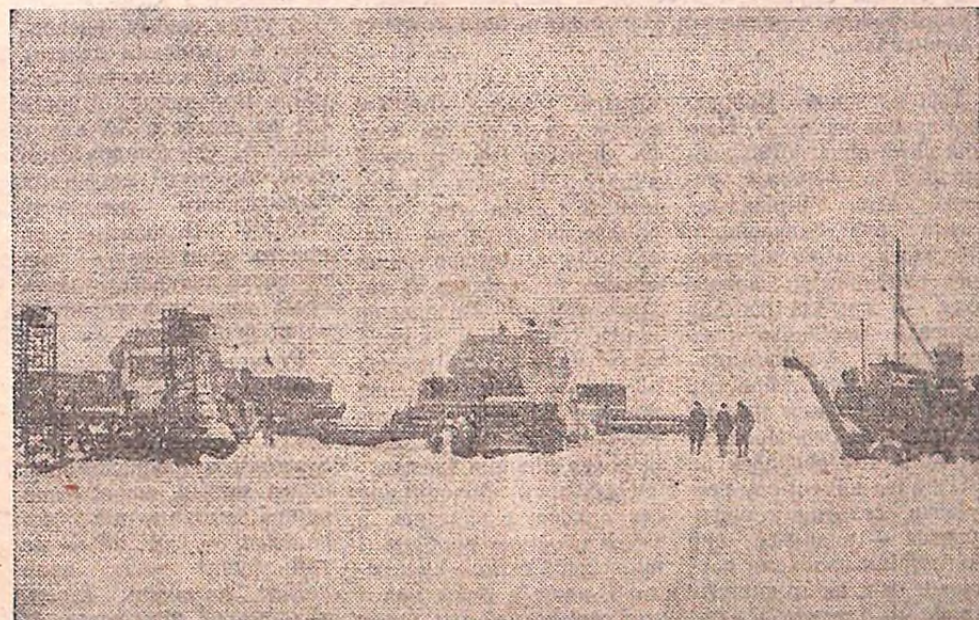
Здається, далеко ще до весни, але в тракторній бригаді наразі день «працює» на майбутній урожай. Ударними темпами вивозять на поля органічні добрива члени бригади родючості Іван Войтович, Григорій Жук, Іван Поправна, Віктор Чернасов і Віктор Біденко. Вони вже нагромадили близько шеститисяч тонн органіки.

М. ПОЛИЩУК.

Долинський район.

На знімку: (згорі): за роботою тонар Олег ЄФІМЕНКО; кращі молоді механізатори Сергій БОРОДІН і Юрій ЛОМОНОС; техніка — на лінійці готовності.

Фото В. ГРИБА.

«ПРО АВТОРСЬКЕ ПРАВО І ОБОВ'ЯЗКИ АДМІНІСТРАЦІЇ»

Під таким заголовком 30 жовтня минулого року наша газета надрукувала добірку матеріалу з обласного зльоту молодих вчених, спеціалістів, винахідників і раціоналізаторів, що проходив у Кіровограді на запрошення до публікації. Серед підприємств, які піддавалися критиці за недоліки в роботі з молодими новаторами виробництва, був названий ІКІ-Кіровоградський завод радіо-виробів імені XXVI з'їзду КПРС. На адресу редакції

надійшла відповідь головного інженера підприємства А. Н. ГАВРИША. Ось що він повідомляє: «Адміністрація заводу слухалася з цього приводу на засіданні обласного комітету народного контролю, на розширеному засіданні профкому заводу. За результатами перевірки назвом директором начальнику відділу раціоналізації В. І. Сафоніну і старшому інженеру Ф. О. Прудну оголошено суворі догани. У виробничих підроз-

ділах проведуться щомісячні наради по перевірці стану раціоналізаторської роботи. Посилений контроль за порядком і строками проходження раціоналізацій. Головному бухгалтеру підприємства зобов'язано розраховуватися з авторами поданих пропозицій.

За окремими раціоналізаціями, які вимагають безпосередньої участі авторів у їх впровадженні, укладено трудові угоди».

КОЛГОСП НА ОКОЛИЦІ

ПОВІТРЯ вранці густе й крихке. У ньому вже вгадується близькість якогось не весни, то принаймні відступу негоди.

Ще не скоро спалахне перший сонячний промінь, він десь в дорозі, ген за тими притомленими пагорбами, що круто збігають до Інгульця, але, здається, місцеві тваринники навчилися розпізнавати його наближення на слух. То тут, то там засвічуються вікна, оживають вулиці, що ведуть до ферм. Міне ще трохи часу, й остаточно прокинеться Іскрівка, розпочне новий трудовий день.

ЗОРЯНА ГОДИНА

Вона триватиме завжди, якщо ти не дозволиш собі опуститися до буденності

Мальоване село, що й казати: розташоване на узгір'ї, неподалік повноводної річки. Тут і порибалити, і відпочити можна. Видно, не даремно облюбували ці місця для відпочинку жителі Кривого Рогу й Жовтих Вод. Та якщо для них наближеність до чудових сільських краєвидів — радість, то у керівників місцевого колгоспу імені XX партз'їзду сусідство промислових центрів до недавніх пір захоплювало не викликало: спочатку міста, а пізніше рудоуправління, що виросло поблизу райцентру, переманювали кадри.

Порожніли сільські вулиці. Чому зраджує молодіж відчому дому, полю? Це питання хвилювало, ні на мить не давало спокою.

— Ми добре розуміли: тільки закликами, всілякими обіцянками справі не зарадиш, — розповідає секретар парткому господарства О. Д. Пересунько. — Проблема міграції, перш ніж розв'язувати, треба було вивчити, розуміти її. З цього й почали.

Олексій Дорофійович пригадає ті часи. Разом з товаришами, кількома десятками комсомольців колгоспу, відповів і він, недавній випускник Уманського сільськогосподарського Інституту, на одне з питань анкети, розповсюдженій напередодні загальних зборів: що не влаштує молоді в селі? Різними були відповіді: «Немає хороших жителів», «Відсутні спортивні споруди, школа от-от розвалиться», «На міських вулицях асфальт, а тут...».

Висновок напрашувався один: необхідно корінним чином змінювати соціально-економічне обличчя села. Справа, звісно, не проста. Потребує вона чималих коштів. Раніше було як: щедро тратилися на розвиток виробництва, купували техніку, зводили

ферми, а спорудження житла, об'єктів культурно-го призначення переносили на потім... Тепер і мислити, і діяти треба було по-новому.

ІСКРІВСЬКИЙ ВАРІАНТ

ЯКЩО театр починається з вішалки, то будь-яка будова — з проекту. Керівником колгоспу довелося їх замовляти відразу кілька — на просторі будинки з усіма господарськими прибудовами, дитсадок, середню школу на 320 місць.

Та перший крок було зроблено. За ним — наступні, ще важчі: «вибити» матеріали, знайти бу-

просидили абияк, особливої зацікавленості в кінцево-результаті роботи не виявляли. Головне — години, за них платять гроші.

Акцію із створенням КМК, що працює на єдиний наряд, можна було б назвати експериментом. Власне, так її й назвали спочатку. Та не довго, бо вже підсумки роботи за перший квартал підтвердили: справа варта наслідування. Зросла продуктивність праці, скоротилися строки ремонтників.

Цифри, як відомо, річ красномовна. І хоч не просто буває розгледіти за ними все, чим живуть люди, та в об'єктивності сухих показників сумніватися не доводиться. Так от, тільки торік молоді водії виробили майже на мільйон тонно-кілометрів більше, ніж передбачалося завданням, зекономили 1200 кілограмів пального та мастил.

Добре потрудилися й представники інших галузей. На 126 процентів виконано план по продажу державі молока, на 113 — м'яса, на 128 — вовни, на 110 — яєць, на 167 — овочів.

Ось воно, красномовне свідчення правильності взятого курсу — орієнтуватися на молоді, на задоволення її запитів.

ЦЮ ВУЛИЦЮ можна було б назвати Молодіжною. А можна й інакше: Новоселів. Проти істи-ни все одно не погрішиш — у нових будинках тут мешкають ті, за ким майбутнє іскрівського колгоспу.

Золотом виграють у помережених морозом шибках склуп на тепло промінці сонця.

— Он садиба Пантелеєвих, а далі — Сергія Зайнулліна, Григорія Лісового... — показує О. Д. Пересунько. — Минулого року виділили їм будинки. Значну частину витрат на будівництво колгосп узяв на себе. Решту ж грошей молодята зможуть виплатити впродовж 10—15 років.

...Закони людських вчинків складні, ще складніші закони пам'яті. Звичайна життєва пам'ять майже не підпадає погрішці.

Олексій Дорофійович відверто зізнався: стерлося у свідомості чимало подробиць власного життя. Та завжди пам'ятає він день, коли першими приїхали з міста в село колишня придилиця, а пізніше секретар комітету комсомолу колгоспу Валентина Гіба і завірювальники Віктор Клепиков. Приїхали не в гості. Назавжди.

М. ЧЕРНЕНКО.

с. Іскрівка
Петрівського району.

Літати без пригод

В ескадрі, якою командує підполковник Б. Д. Майстрок, з ініціативи комуністів створено школу професійної майстерності. Комуністи частини на чолі з секретарем парторганізації майором Є. А. Ковальовим дали у цій справі

настроєність всьому колективу. Наголос зроблено на індивідуальні заняття. Їх проводять провідні спеціалісти. Так, майор В. І. Ласовець, якому присвоєно вище кваліфікаційне звання «Майстер», помітивши, що у капітана В. І. Синчила

є прогалини у знанні паливної системи літака, а старший лейтенант В. Н. Афанасьєв не до кінця освоїв механіку флюгерування повітряного гвинта, допоміг їм глибше розібратися у цих питаннях.

Ю. ШЕВЧЕНКО.
Червонопрапорний
Одеський
військовий округ.

В нас батьорість комсомолу

Традиційною стала така форма роботи комсомольських організацій, усіх молодих прихильників миру області, як проведення масових акцій під девізом «Я голосую за мир!». Торік понад 35 тисяч комсомольців і молоді області центру висловили в бюлетенях свій протест проти гонки ядерних озброєнь. Їх було надіслано до штаб-квартири НАТО і Білого дому в Вашингтоні. На рахунок Радянського фонду миру в 1986 році було переказано 18 тисяч карбованців, зароблених юнками і дівчатами

Кіровоград на суботниках і недільниках, а також від час літніх трудових семестрів студентської та учнівської молоді.

Першими в Кіровограді ще на честь 30-річчя створення підпільної організації «Молода гвардія» зарахували почесними членами своїх комсомольсько-молодіжних бригад колектив магазинів №№ 2, 4 і 57 об'єднання «Промтовари» Героїв Радянського Союзу Олега Кошового, Сергія Тюленіна, Любов Шевцову, Ульяну Громову, Івана Земнухова. Нарахована їм заробітна плата за 1986 рік — понад сім тисяч карбованців — переказана до Фонду миру.

Наступуючи приклад московських комсомольців працювати під девізом «За себе і за того хлопця», дев'ять років тому два комсомольсько-молодіжні колективи УТО «Кіровоград» записали у свої ряди членів підпільної комсомольської організації «Спартак», а ще два — піонерів — Федю Шепеля і Яшу Матвієнка, котрі вагінули смертю хоробрих у роки Великої Вітчизняної війни. Щорічно заробітна плата членів колективів сумі 6000 карбованців перераховується до Фонду миру. Першого комсомольця планети занесено в списки трудівників цеху № 5 заводу радіовиробів і виготовлення № 45 «Будинку одягу».

До руху юних прихильників миру приєдналися і учнівські колективи шкіл. Вони активно проводять диспути, ярмарки солідарності, влаштовують вікторини, проводять мітинги. Ця багатопланова виховна робота поєднується з проведенням трудових вахт піонерів і комсомольців. Школярі Кіровограда торік заробили на суботниках і недільниках понад 30 тисяч карбованців і повністю перерахували їх до Радянського фонду миру. Найбільший вклад внесли школи № 19, 9, 16, 34.

Почесними грамотами Українського радянського комітету захисту миру нагороджено народний самодіяльний оркестр народних інструментів Будинку культури імені Калініна, універсальне торговельне об'єднання «Кіровоград», дитячий хореографічний ансамбль «Пролісок» машинобудівельної технікум К. ДМИТРУК.

Читач-газета

З початку року до редакції надійшло 480 листів

ЧИТАЧ РАДИТЬ

ПОСТАВ ЗАПИТАННЯ СОБІ

Імперіалістичні спецслужби ні на день не припиняють своїх провокацій проти соціалістичних країн, висуваючи найрізноманітніші форми і методи підривної роботи. Про це розповідається в книзі «Обережно! Диверсія!», яка нещодавно вийшла у видавництві «Молодь». В ній, зокрема, йдеться про різноманітні аспекти психологічної війни імперіалізму проти соціалістичного ладу. Велика увага приділяється завданням комсомольського активу в боротьбі з проникненням буржуазної ідеології у молодіжне середовище. Автор книги С. Кичигін, П. Міщенко, В. Седнів пропонують читачам поставити собі кілька запитань: чи завжди ми усвідомлюємо сповна свою роль у «війні ідей», яку веде проти радянської молоді імперіалізм? Чи завжди з комсомольською принциповістю ставимося до безгосподарності, порушень трудової дисципліни, дармоїдства, пияцтва?

Своєрідним продовженням цієї розмови є книга С. Кичигіна «Отрута масовим тиражем», яка вийшла у видавництві «Молодь». Тут йдеться про те, що на Заході мода, музика, любов, література, спорт та інші сфери зацікавлені молоді знаходяться під «пресом» імперіалістичної пропаганди. Книга на переконливих прикладах викриває прагнення буржуазної ідеології відволікти молоді від істинних ідеалів, спонукаючи західну (і на-

магаючись спонукати радянську молоді такими «цінностями вільного світу», як контркультура, ерзац-музика, споживацтво, цинізм, насильство, порнобізнес.

У видавництві «Молода гвардія» минулого року вийшла книга «Ідеологічна боротьба і молоді» доктора історичних наук П. Решетова. Вона може бути використана як навчальний посібник з курсу «Ідеологічна боротьба і молоді» в системі комсомольського політнавчання.

Ленін відзначав, що крок за кроком ворожим диверсіям треба протиставляти свій комуністичний вплив. Ленінським традиціям боротьби більшовицької партії в ході трьох російських революцій проти ворожої пропаганди присвячена книга кандидата історичних наук В. Кожевникова «Наступально і непримиренно», що вийшла цього року у Політвидав. Автор веде мову про ленінське мистецтво викриття буржуазної і дрібнобуржуазної пропаганди, про організацію наступальної, безкомпромісної боротьби з нею, торкається деяких питань нашої ідеологічної й політико-виховної роботи в сучасних умовах.

В. КОЗЛОВА,
завідуюча відділом міського фбонементау обласної наукової бібліотеки імені Н. К. Крупської.

ЧИТАЧ РОЗПОВІДАЄ

За сміливість і мужність

Серед співробітників Світловодського міського відділу внутрішніх справ чимало молодих. Дільничного інспектора лейтенанта міліції Якова Голова називають одним з кращих у комсомольській організації. Не зразу, зрозуміло,

став комсомолец Голова господарем на своїй дільниці. Досвіду набрався три роки. Тепер уже можна говорити і про відзнаки: цього року за активну роботу в складі оперативної групи (розкрили тяжкий злочин) Якова відзначено наказом

начальника відділу. Як кращого з молодих співробітників його було рекомендовано для вступу до Київської вищої школи міліції Міністерства внутрішніх справ СРСР імені Ф. Е. Дзержинського. Зараз він слухач цього навчального закладу.

А ось старший лейтенант міліції комсомолец Анатолій Вихристенко виявив при затриманні групи злочинців у селі Павлівці Світловодського району неабияку витримку і мужність. Ситуація була складною: один із злочинців почав стріляти з обрізу мисливської рушниці в охоронців правопорядку, в оперативників карного розшуку Анатолія Вихристенка і комуніста Олександра Трефільєва.

Але озброєного злочинця затримано.

Добрим слів за виконання службового обов'язку в районі Чорнобильської атомної електростанції заслужили молодий комуніст, наставник молодих Микола Бур'янский, комсомолец Сергій Силенко, Федір Бабич, Анатолій Дідковський.

І. КАРАНТ,
м. Світловодськ.

Це тільки початок

Учні з четвертого «А» класу уважно розглядали експонати у кімнаті Знаменського музею піонерської і комсомольської слави.

— Так це ж наш учитель Молодий який! — мовив хтось з дівчаток.

А за хвилину — ще одна знахідка:

— Дивіться, Микола Васильович з виробничого комбінату!

Господарка кімнати Валентина Антонівна Баглаєва привітно посміхалася новим юним друзям. Запитав, що діти знають про історію піонерського руху, чому піонерський галстук трикутний, що він символізує.

І розмова виникає сама по собі. Валентина Антонівна запрошує школярів до стенду з матеріалами про організацію піонер-

ського руху на Знаменщині. Називаються прізвища перших в місті, хто по-в'язав червоний галстук: Костянтин Колодій, Алла Суліма, Віктор Апатат, Олександр Кравцова. А також редактора піонерської газети «Спартак» Миколи Лубенця, юного воронішівського стрілка Вані Коровченка, котрий під час Великої Вітчизняної війни пішов у партизани.

Фотографії зберегли пам'ять. Ось — перші піонерські табори, коли жили в наметах, а ось і стрункий горніст, за сигналом якого піонери йшли туди, де чекали їхньої допомоги, пристрасного слова юних ленинців.

Хлопчики й дівчатка вдивляються у пошуків фото, старі газети, зна-

йомляться з розповідями про славі справи піонерів та комсомольців Знаменки. А як хочеться потримати у власних руках альбом спогадів ветерана партії Г. П. Проценка, з якого саме і розпочався музей.

Хлопчики й дівчатка зашували до гуртка своїх друзів. Так поступово склався колектив однодумців. Сьогодні матеріали з історії Знаменки вже не вміщуються у стенди.

Разом з музеєм виросли й вихованці Баглаєвої, нині шестикласники. Деякі з них цілком самостійно працюють на користь справи. Світлана Ульянич та Світлана Нетьосова організували власний архів, в якому зібрано відомості про знаменитих земляків, а Олена Адамович, Оксана Калкиш, Віталій Щуров, Михайло Гирчи та Олена Кривошеєва стали справжніми екскурсоводами.

Взагалі діти тягнуться до Валентини Антонівни. Немов відчувають силу її характеру, неспокій вдачі. Ось і цього разу учні четвертого «А» середньої школи № 3 вирішили записатися до цікавого гуртка майже у повному складі. Серйозна розмова тривала довго. Хтось обіцяв принести справжню каску, інший — фронтові листи. А Ярослав Юрченко розповів про свого дідуся, який зустрів Перемогу у Берліні. І тут же вирішили наступне засідання гуртка провести у Ярослава вдома.

Зустрічі, рейди, листи... Вулицю за вулицею обходять юні слідопити разом зі своєю вчителькою, відшукуючи ветеранів, адів загиблих. Закріплюють тимчасові ланки за будинками, в котрих потребують їхньої допомоги та піклування.

В. НУЖНИЙ,
м. Знаменка.

ТУРНІРНЕ

Минулої неділі на спортивному майданчику по вулиці Кременчуцькій відбулося справжнє хокейне свято. Дванадцять команд обласного центру, до яких увійшли юнаки 1973—1974 років народження, виступили в турнірі ЦК ВЛКСМ «Золота шапка». Усі юні хокеїсти займаються спортом у підліткових клубах Кіровограда.

Змагання пройшли на високому рівні. Впевнено працювала суддівська бригада, яку очолювали громадські тренери Віктор Андреев та Віктор Караїдов — робітники виробничого об'єднання «Червонозівка». Уже багато років вони беруть активну участь в організації дозвілля підлітків.

У фіналі зустрілися команди клубу «Зірок» виробничого об'єднання по сілках «Червонозівка» та «Малка» жеду № 6. Перший період проходив у напруженій боротьбі. І лише в заключний час «Зірок» (тренер педагог-організатор Віктор Веземертний) допела свою перевагу, перемігши з рахунком 7:2. Класним бомбардиром змагань став наймолодший учасник — десятирічний Топя Чернявський (6 шайб).

На стадіоні «Піонер» обласного центру відбувся всеобласний турнір юних футболістів 1975—1976 років народження, в якому взяли участь команди Вінниці, Тирасполя, Гомеля, Світловодська, Бобровиць та Кіровограда. Господарі аматорів виступили другим складом, легко освоївши першість в цей час грали в Житомирі на республіканському турнірі з міні-футболу.

Перше місце посіли юні білоруські футболісти, друге — світловодці, третє — кіровоградці з «Піонер».

ПАМ'ЯТЬ ЗЕМНА

ІЛУКСТЕ (Латвійська РСР), 26 січня. (Кор. ТАРС В. РУДИЙ). Пам'ять про відомого всьому світові маленького літописця блокадного Ленінграда — Топю Савичеву — свято бережуть школярі цього латвійського містечка. 26 січня, в день її народження, діти підарили зароблені влітку гроші в районі Шатки Горьківської області. Там відкрито рахунок 700202, кулі починали надходити кошти на спорудження пам'ятника дітям — жертвам війни, серед яких була й дівчинка з міста на Неві.

Вона виявилася єдиною, кого не вдалося врятувати з евакуйованих єврей по дорозі життя дітей. Лише дев'ять сторінок щоденника, написаного вчолою дит-

тячою рукою, вразили серця мільйонів людей. За кожною датою — смерть: 28 грудня 1941 року Женя померла. Бабуся померла 25 січня 1942 року, 17 березня Льока помер. Дядя Вася помер 13 квітня, 10 травня — дядя Любоша. Мама — 15 травня. Савичеві померли... Померли всі, залишилася тільки Топя.

Не захотіли червоні слідопити з Латвії примиритися з безвихіддю останніх рядків. Почали пошук, написали на адресу, де колись жила їхня одинадцятирічна ровесниця. І дістали відповідь... від Савичевої. Старша Танина сестра — Ніна Миколаївна — сердечно дякувала за пам'ять про дітей блокадного міста. Вона повідомляла, що живий ще один Савичев — їхній брат Михайло, який воював у партизанському загоні й був тяжко поранений. Помилково вважали, що він помер у госпіталі. Сама ж Ніна Миколаївна померла протитанковими ракетами. Після одного з численних бомбардувань хтось приніс звістку і про її загибель. Але цього разу, як дізналися латвійські школярі, смерть прорахувалася: продовжується рід Савичевих, Ростуть онучки Світлани й Оксана.

МАБУТЬ, кожна молода людина в місті знає про дискотеку «Старий грамофон» Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування. Вона утворилась 1978 року і за цей час кілька разів зачинялася, про що писав «Молодий комунар». А як тут справи сьогодні?

...На другому поверсі ідальні № 144 людно, гамірно. Пролунала музика, в промені прожектора з'явився ведучий і проголосив у зал: «Не дамо зелену змію потрапити до Червоної книги». Сплеск сміху. Далі прозвучала

ТВОЄ ДОЗВІЛЯ

«СТАРІЙ ГРАМОФОН» ЗВУЧИТЬ...

історія «життя і діяльності» цього змія, на яку зал реагував знову ж таки весело. І раптом вигук і сміх миттю вщухли. Під сумну, тривожну музику на екрані з'явилися кадри фільму, знятого в одній із шкіл-інтернатів для тих, чия дитинство загублене через пристрасть батьків до спілкування з «джином» із горілковою пляшечкою.

Сухим тоном офіційного звіту ведучий наводить дані про вживання спиртного за минулі роки в нашій країні, про кількість розумово і фізично неповноцінних дітей, п'яниць-батьків, про скоєні у стані сп'яніння злочини...

І зовсім в іншому, невеселому контексті звучить назва програми. Не потрібен нам зелений змії!

У розважальній частині програми проводилися конкурси на музичну ерудицію, кожна музична композиція супроводжувалась чи перекладом тексту, чи експрес-інформацією про виконавця.

Програма закінчилась. Час познайомитись із колективом дискотеки: О. Черноусов — директор, студент вечірнього відділення КІСМУ, О. Скобелев — адміністратор, також студент, О. Середа —

ведучий, викладач історії, Ю. Кучинський — ведучий, викладач КІСМУ, О. Савченко — звукооператор і К. Макаренко — оператор по світлу, інженер-електронщик.

— Які проблеми стоять перед дискотекою? — звертається до його директора.

— Власне, ми не тільки дискотека, ми — так званий «молодіжний центр». Центр переважаний. В одному приміщенні проводяться різноманітні заходи: вечори, зустрічі, вікторини, диспути, засідання КІДу. Вдень працювати нема можливості — за стіною ідальня.

Коли ми прийшли сюди, наявна апаратура своє давню відпрацювала. Полагодили, та постійно побоюємося, що от-от вона вийде з ладу.

Квитки на дискотеку бухгалтерія дає тільки перед початком програми і їх доводиться розповсюджувати перед входом. Незручно.

— Чому у нас такий невеликий вибір у барі? — продовжує О. Черноусов. — Тому що є проблеми з постачанням продуктів. Якби воно було централізованим... Потрібен продавець в бар. Але в цьому випадку виникають ускладнення зі службою громадського харчування. Вона зразу ж «обкладає» бар непосильним планом.

«Ми ставимо завдання розвинути молодь, змусити замислитись», — продовжує Ю. Кучинський, — ...а наш КІД не може в повну силу діяти тому, що нема приміщення, ректорат же не вирішує цього питання, незважаючи на наші прохання...».

О. Скобелев: «У молодіжному центрі ми не просто хочемо, а повинні організувати, крім дискотеки і КІДу, ще «Диспут-клуб», клуби підлітків, філофоністів, «Ерудит», але з перелічених причин не маємо змоги все зробити».

Хто допоможе «Старому грамофону» стати не просто дискотекою, а справді молодіжним центром?

С. СИНЕОК.

Подальші антивизації спортивно-масової роботи в колективах фізкультури сприяв Тиждень ліжнички, що закінчився минулої неділі. Облрада «Колоса», наприклад, провела фінальний поєдинок сільських спортсменів, які відзначились у попередніх стартах, що

відбулися в сільській місцевості. У трійку призерів номандами тут увійшли вільшанці, олександрійці та голованівці.

А в Кіровограді на фінальних турнірах бойовисті відзначились збірні з колективів фізкультури Кіровського району. На

кросових дисциплінах тут сильнішими були ліжнички СПТУ № 2 імені Героїв Радянського Союзу О. С. Егорова та ремонтно-механічного заводу імені Таратута.

Впродовж тижня цінаво проходили поєдинки на засніжених трасах в колективах виробничого об'єднання «Друкарський», олександрійського заводу, Інституту сільськогосподарського машинобудування... В усіх парках обласного центру працювали прокатні пункти. Наприклад, інструктор по спорту олександрійського заводу М. Головешний, скаржачись послугами прокатного пункту, вивів на ліжничку більше 140 фізкультурників підприсства. В ліжничках пробігах тут взяли участь комсомольські, профспілкові активісти, керівники виробничих підрозділів на колі директором заводу В. В. Погонієв.

На знімку: стартують ліжнички Кіровоградського олександрійського заводу. Фото К. ІВАНЦЯ.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

ШАБАДАБАДА. Бадаба, бадабадаба. Промовте ці звуки. Не вийдуть у пам'яті мелодії? Якщо ні, проговоріть їх там і мамам, і ви побачите, як помолодіють їхні обличчя. Тому, що ці магичні звуки нагадують про

Через 20 років

знамениту двадцять років тому мелодію Франціса Лея із улюбленого фільму ваших тат і мам «Чоловік і жінка».

І ось на екрані «Чоловік і жінка 20 років згодом». Той же режисер, ті ж актори — Жан-Луї Трентінья і Анук Еме, той же композитор, історія кохання, тільки вже двадцять років.

Театр — селу

У 1987 році обласний театр імені М. Кропивницького велику увагу приділятиме обслуговуванню сільського глядача. Уже першого січня п'ятнадцятого року актори театру побували в селі Попельнастому Олександрійського району з виставою «Вечір українських водевілів», яка включає в себе твори І. Котляревського та Г. Квітки-Основ'яненка, другого січня з виставою «Березова гілка» Ю. Візбора — в селі Турії

Новомірогородського району. У перші тижні січня жителі Новоукраїнки познайомились із новими виставами кривинчан «У неділю рано зілля копала» О. Кобилянської та казкою «Вінні Пух та всі, всі, всі...» А. Мілна. На сцені наладу культури шахти «Світлопільська» (Олександрія) з успіхом пройшла оперета М. Стрельникова «Холопка». Незабаром трудівники села області одержать ще один подарунок — прем'єру комедії М. Гавраєвої «Відьми», яка у незвичайній формі розповість про життя жінок сучасного села.

У 1987 році кривинчанці планують показати всі свої нові вистави не лише на сценах районних центрів області, а й на сценах сільських будинків культури. «Відьми і підпалювачі» М. Фріша, «Понад століття день триває» Ч. Айтматова, «Сірано де Бержерак» Е. Ростана та інші. Вистави «У неділю рано зілля копала» О. Кобилянської та «Назар Стодоля» Т. Шевченка будуть особливо цікавими для старшокласників, адже ці твори українських класиків включено до шкільної програми. Навесні за традицією пройде декада театрального мистецтва на селі.

В. ЛИТВИНЕНКО.

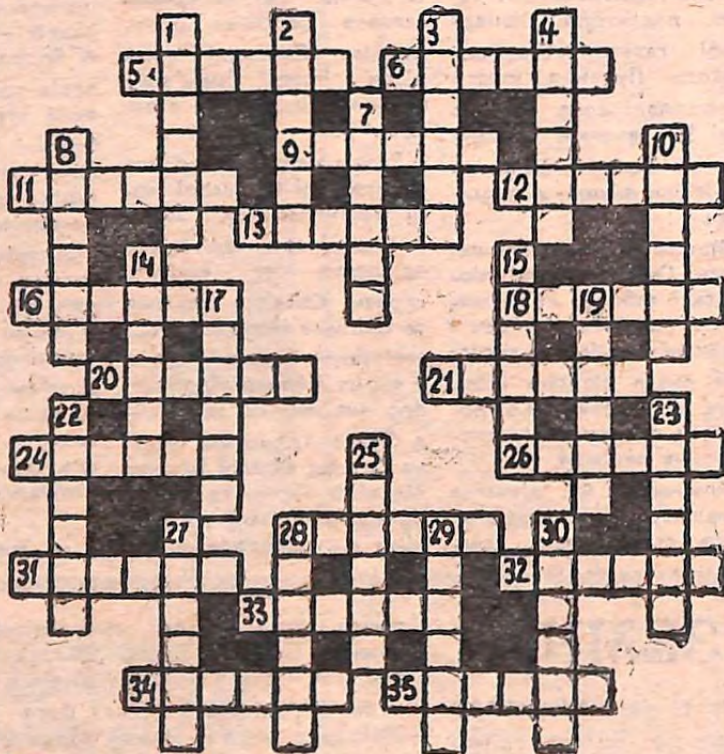
Кросворд «Шість літер»

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 5. Кит. 6. Одиниця маси в англійській системі мір. 9. Німецький астроном. 11. Давньогрецька богиня правосуддя. 12. Риба родини тріскових. 13. Один із перших робітників-революціонерів у Росії. 16. Друкарський шрифт. 18. Протитанкова перешкода. 20. Договір про морське перевезення вантажів. 21. Цар Боспорської держави. 24. Клей. 26. Музична п'єса в стрімкому темпі. 28. Вулканічна гірська порода. 31. Сорт яблука. 32. Австрійський астроном. 33. Ролі, що відповідають характерові обдарування актора. 34. Мисливська сумка. 35. Гніт, тяжка залежність.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Японський філософ. 2. Рівнинний степ у Південній Америці. 3. Відомий радянський хокеїст. 4. Страва зі смаженої лавицини. 7. Відхилення від норми. 8. Старовинна холодна зброя. 10. Старовинне військове судно. 14. Французький філософ, математик, фізик і фізіолог. 15. Подача в тенісі. 17. Особа, що має право вибирати громадянство. 19. Спортивна гра. 22. Широколисте північноамериканське дерево. 23. Безбарвна горюча рідина. 25. Французький народний танець. 27. Грошова одиниця королівства Тонгі. 28. Сплав міді з цинком. 29. Тип мусульманської держави. 30. Металева застібка до одягу.

Склали В. МАНОЙЛЕНКО.

м. Кіровоград.

«Молодой комунар» — орган Кіровоградського обласного комітета ЛКСМ України.

На українському мові.

БК 03018.

НАША АДРЕСА:
316050. МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

Обсяг 0,5 друку, арк.

Індекс 61103.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-54-26; відповідального секретаря — 2-55-65; відділу робітничої молоді та внутрішньопартійного життя, сільської молоді — 2-53-94; пропаганди, листів і масової роботи — 2-59-82; учнівської молоді, морально-естетичного виховання — 2-55-65; військово-патриотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-53-22; оголошень — 4-28-96; коректорської — 3-61-83.

Зам. № 47, Тираж 83 200.

Газета виходить у авторотчетвер, суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Гліни, 21